

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudkyně JUDr. Jitky Hroudové a soudce JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila ve věci

žalobkyně: **C. C. leasing s.r.o.**, IČO 24132446
sídlem Staré náměstí 13/7, 161 00 Praha 6
zastoupena advokátem Mgr. Ing. Janem Šovarem
sídlem Jungmannova 750/34, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Česká národní banka**
sídlem Na Příkopě 864/28, 115 03 Praha 1

o žalobě rozhodnutí bankovní rady žalované ze dne 23. 5. 2024, č. j. 2024/060783/CNB/110

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Vymezení věci

1. Žalobkynino podnikání je založeno na tom, že zajišťuje financování třetím osobám na jejich podnikatelské záměry. Prostředky získává od investorů z řad veřejnosti. Investoři v případě zájmu uzavřeli úvěrové smlouvy s žalobkyní, která následně poskytla úvěr třetí osobě na její podnikatelský záměr. Tato osoba splácela úvěr žalobkyni, která splácela úvěr investorům.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

2. Žalovaná posoudila žalobkynino jednání jako nezákonné přijímání vkladů bez licence dle zákona č. 21/1992 Sb., o bankách. Shledala ji proto vinnou z přestupku a uložila jí pokutu 25 000 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Žalobkyně se závěrem žalované nesouhlasí, a proto se poté, co neuspěla s rozkladem, obrátila na soud.
3. Městský soud v této věci rozhodoval podruhé. Rozsudkem ze dne 29. 4. 2025, č. j. 11 A 69/2024-16 („první rozsudek“) žalobu shledal částečně důvodnou. Výrokem I. proto zrušil v záhlaví označené rozhodnutí v části, v níž bankovní rada zamítla žalobkynin rozklad a potvrdila část výroku I. rozhodnutí žalované ze dne 30. 1. 2024, č. j. 2024/014820/CNB/580 („prvostupňové rozhodnutí“), kterou žalovaná uložila žalobkyni pokutu ve výši 25 000 000 Kč a stanovila její splatnost. V tomto rozsahu soud věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Výrokem II. žalobu ve zbytku zamítl. Městský soud v prvním rozsudku shledal, že žalovaná správně uzavřela, že žalobkyně nelegálně přijímala vklady od veřejnosti, čímž spáchala přestupek dle § 36c odst. 1 písm. a) zákona o bankách. Žalovaná též správně určila horní hranici pokuty a v rámci polehčujících okolností řádně zhodnotila žalobkyninu spolupráci, její následné jednání i skutečnost, že přestupkovým jednáním nedošlo ke vzniku škody. Nesprávně však odhadla žalobkyniny majetkové poměry a vyšla ze skutečnosti, jež je v rozporu se správním spisem. Tuto vadu shledal soud v prvním rozsudku podstatnou, neboť má vliv na úvahy žalované o adekvátnosti uložené pokuty.
4. Žalovaná podala proti prvnímu rozsudku kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu („NSS“), a to v rozsahu výroku I. prvního rozsudku (rušícímu rozhodnutí žalované v otázce trestu). Kasační soud rozsudkem ze dne 10. 12. 2025, č. j. 8 Afs 108/2025-40 („zrušující rozsudek“) zrušil výroky I. a III. prvního rozsudku městského soudu a v této části vrátil věc zdejšímu soudu k dalšímu řízení. Pro pořádek soud uvádí, že původně NSS zrušil rozsudek celý, usnesením ze dne 12. 12. 2025, č. j. 8 Afs 108/2025-49, však opravil svůj rozsudek tak, že zrušil pouze výše uvedené výroky prvního rozsudku. Ze zrušujícího rozsudku totiž plyne, že měl kasační soud v úmyslu zrušit jen výše uvedené výroky.
5. V rámci svého rozsudku se NSS zabýval pouze otázkou trestu. K částem prvního rozsudku, jež nebyly napadeny (výroku o vině a některým námitkám stran výše trestu) se proto podrobně nevyjádřil. Závěry městského soudu ohledně spáchání přestupku, určení horní hranice pokuty a polehčujících okolností tak zůstávají nezměněny. NSS potvrdil závěr městského soudu, že ze strany žalobkyně nedošlo ke zneužití práva. NSS následně uvedl, že městský soud nezákonně dospěl k závěru, že žalovaná při posuzování majetkových poměrů vycházela pouze z jednoho (chybného) údaje o celkové výši poskytnutých úvěrů, aniž by zohlednil, že úvahy žalované byly založeny na vícero proměnných. Městský soud nezohlednil skutečnost, že žalobkyně poskytla žalované zavádějící podklady, z nichž nebylo bez důvodných pochybností zřejmé, který sloupec předložené tabulky měla žalovaná sečíst, aby dospěla k pravdivému údaji o celkovém objemu poskytnutých úvěrů, a přestože si byla vědoma chybné dílčí úvahy žalované, nevyvedla ji z omylu, do kterého žalovanou zavedla matoucí forma jejích vlastních podkladů. NSS proto zdůraznil, že pochybení žalované nebylo tak zásadní, aby bylo důvodem k vyslovení nezákonnosti určení výše pokuty a napadeného rozhodnutí jako celku.
6. Nyní je tak na městském soudu, aby v souladu se závazným právním názorem NSS znovu posoudil, zda žalovaná chybně určila výši pokuty s ohledem na zjištěné majetkové poměry žalobkyně. NSS zavázal zdejší soud rovněž k tomu, že pokud dospěje nově k závěru, že žalovaná určila výši pokuty zákonně, tedy neshledá-li jiné důvody nezákonnosti rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

žalované, zváží, zda žalobkyně včas uplatnila (podle podmínek vymezených v rozsudku NSS ze dne 30. 11. 2005, č. j. 1 As 30/2004-82) a dostatečně odůvodnila svůj návrh na moderaci pokuty. Ten totiž může být dle NSS cestou, jak se může proti pokutě, kterou shledává likvidační, bránit i přestupce, který její likvidační povahu dostatečně netvrdil ve správním řízení, měl-li k tomu legitimní důvody.

2. Argumentace účastníků řízení

7. **Žalobkyně** považuje napadené rozhodnutí za nezákonné. Navrhuje, aby ho soud zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Svoji argumentaci shrnula do čtyř žalobních bodů:
 - Žalovaná nesprávně posoudila žalobkynino jednání jako *přijímání vkladů od veřejnosti*. Žalobkyně investovala prostředky do projektu, který si investor zvolil, přičemž tento účel byl výslovně sjednán v úvěrové smlouvě. Tyto prostředky tudíž nebyly *vkladem* a zákon o bankách se na žalobkyni nevztahoval.
 - Žalovaná vyložila termín *neoprávněný prospěch* v rozporu s evropským právem, což vedlo k nesprávnému určení horní hranice pokuty.
 - Žalovaná nezohlednila všechny polehčující okolnosti, neboť nepřihlédla k tomu, že s ní žalobkyně spolupracovala, že z jejího jednání nevznikla škoda a že ho zanechala ihned poté, co ji žalovaná zaslala oznámení. Nesprávně též posoudila závažnost přestupku a pokutu uložila v rozporu se svojí praxí.
 - Uložená pokuta je nezákonná, neboť nezohledňuje žalobkyniny majetkové poměry a je likvidační.
8. Žalobkyně navrhla, aby soud položil předběžné otázky Soudnímu dvoru Evropské unie („SDEU“), a to ohledně výkladu termínu *neoprávněný prospěch* a povinnosti správních orgánů přihlédnout ke všem příslušným okolnostem včetně *úrovně spolupráce*.
9. V replice žalobkyně kromě rozvedení své žalobní argumentace též uplatnila eventuální petit, v němž navrhla, aby soud v případě, že rozhodnutí nezruší, snížil uloženou pokutu.
10. **Žalovaná** považuje žalobu za nedůvodnou a navrhuje, aby ji soud zamítl. Zdůraznila, že velká část žalobní argumentace opakuje rozkladové námitky, které vypořádala v napadeném rozhodnutí i v rozhodnutí prvostupňovém. K žalobním bodům uvedla následující:
 - Prostředky, které žalobkyně přijímala, nebyly účelově určené na financování konkrétního projektu. Šlo o vklady od veřejnosti ve smyslu zákona o bankách, který vklad definuje širěji než zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Na rozdíl od záloh nakládala žalobkyně s prostředky jako s vlastními, nikoliv na účet vkladatelů.
 - Žalovaná vyložila termín *neoprávněný prospěch* v souladu s evropským právem. Její výklad shledal správným i Nejvyšší správní soud, který se touto otázkou podrobně zabýval v rozsudku z 24. 4. 2023, č. j. 7 Afs 230/2022-78, *CEPO Green3*.
 - Žalovaná též zohlednila všechny polehčující okolnosti. Žalobkynina spolupráce nebyla nijak výjimečná a evropská úprava požaduje pouze zohlednění míry spolupráce, což žalovaná učinila. Absence škody není u ohrožovacích přestupků automaticky polehčující okolností. Žalobkyně nezákonného jednání zanechala až poté, co ji k tomu žalovaná vyzvala. Uložená pokuta se nevymyká praxi žalované.
 - Žalovaná se v obou stupních zabývala žalobkyninými majetkovými poměry zcela dostatečně a na základě podkladů, které žalobkyně postupně předkládala. Z ničeho neplyne, že by pokuta byla pro žalobkyni likvidační.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

11. Žalovaná nepovažovala za nutné položit předběžné otázky, jež žalobkyně navrhla.
12. Po zrušení prvního rozsudku městského soudu zaslala žalovaná další vyjádření. V něm setrvala na svém závěru o nedůvodnosti žaloby. K otázce možné moderace správního trestu se nevyjádřila s dovětkem, že její posouzení ponechá na soudu. Opětovně uvedla, že k majetkovým poměrům žalobkyně správní orgány přihlédly. Vzaly přitom v potaz nejen údaj o výši objemu úvěrů poskytnutých žalobkyní třetím osobám, ale vyšly také z údaje o žalobkyniných oběžných aktivech, jejích pohledávkách z obchodních vztahů či údaje o jejích měsíčních nákladech. Marže 1,144 % (kterou sama žalobkyně tvrdí) navíc při částce 1,8 mld. Kč (neoprávněný prospěch žalobkyně) představuje cca 20,5 mil. Kč za rok. Pokuta tak ke dni jejího pravomocného rozhodnutí odpovídala majetkovým poměrům žalobkyně. Zároveň žalovaná uvedla, že přihlédla k finanční situaci žalobkyně ve smyslu čl. 70 písm. c) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. 6. 2013, o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky („CRD“).

3. Řízení před soudy

13. Městský soud již ve věci rozhodl rozsudkem ze dne 29. 4. 2025, č. j. 11 A 69/2024-16, kterým shledal žalobu částečně důvodnou, a proto zrušil napadené rozhodnutí v části, v níž bankovní rada zamítla žalobkynin rozklad a potvrdila část výroku I. prvostupňového rozhodnutí, kterou žalovaná uložila žalobkyni pokutu ve výši 25 000 000 Kč a stanovila její splatnost. V tomto rozsahu věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Ve zbytku zdejší soud žalobu zamítl.
14. Následně NSS zrušujícím rozsudkem zrušil výroky I. a III., které žalovaná napadla kasační stížností. V tomto rozsahu věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud dal ve svém rozsudku městskému soudu za pravdu v tom, že ze strany žalobkyně nedošlo ke zneužití práva. V čem se však závěry NSS a zdejšího soudu lišily, bylo posouzení zákonnosti uložené sankce. NSS uvedl, že zdejší soud nezohlednil, že úvahy žalované byly založeny na vícero proměnných. Současně měl městský soud více zohlednit skutečnost, že sama žalobkyně poskytla žalované zavádějící podklady, z nichž nebylo bez důvodných pochybností zřejmé, který sloupec předložené tabulky měla žalovaná sečíst, aby dospěla k pravdivému údaji o celkovém objemu poskytnutých úvěrů. Zároveň NSS konstatoval, že žalobkyně si byla omylu žalované vědoma. Na tento omyl upozornila až v řízení před městským soudem. NSS proto zdůraznil, že pochybení žalované nebylo tak zásadní, aby bylo důvodem k vyslovení nezákonnosti určení výše pokuty a napadeného rozhodnutí jako celku.
15. Městský soud nyní, vázán právním názorem vyjádřeným ve výše uvedeném zrušujícím rozsudku NSS (§ 110 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“), ve věci znovu rozhodl.
16. Výrok II. prvního rozsudku zůstal zásahem NSS nedotčen. Proto se městský soud omezil pouze na otázky týkající se sankce. Úkolem městského soudu je posoudit zákonnost uložené pokuty. Dále se má městský soud dle závazného pokynu NSS zabývat včasností a řádností žalobkynina návrhu na moderaci uloženého správního trestu. Tímto způsobem je tak vymezen okruh otázek, jimiž se nyní soud v rámci posuzování věci zabýval.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

4. Ústní jednání

17. Soud považuje za vhodné zrekapitulovat, že u jednání soudu dne 29. 4. 2025 se účastníci rozsáhle znovu vyjádřili k předmětu řízení, setrvali přitom na svých dosavadních stanoviscích.
18. Soud na jednání provedl k důkazu *daňová přiznání, rozvahu a přílohu v účetní závěrce k roku 2023 a rozhodnutí o povolení posečkáni* postupem dle § 52 odst. 1 a § 77 odst. 1 s. ř. s.
19. Z *přiznání k dani z příjmů právnických osob 2023* plynou následující skutečnosti. Žalobkynin výsledek hospodaření byl 4 643 207 Kč. Její výdaje byly 14 544 356 Kč, z nichž většinu tvořily rezervy a opravné položky. Za rok 2023 byla žalobkyni stanovena daňová ztráta 25 540 033 Kč, přičemž si již dříve odečetla 4 924 000 Kč, v roce 2023 si odečetla 19 187 000 Kč a k odečtení zbylo 1 429 033 Kč. Žalobkyně vykázala roční čistý obrat 62 228 742 Kč, 4 zaměstnance a základ daně 19 187 563 Kč. Po odečtení daňové ztráty byl základ daně 563 Kč. V roce 2022 vykázala žalobkyně aktiva ve výši 573 049 000 Kč a v roce 2023 vykázala 221 294 000 Kč (netto). Nejvyšší položku aktiv tvořily krátkodobé pohledávky (479 082 000 Kč v roce 2022 a 148 300 000 Kč v roce 2023). Z pasiv tvořily největší položku dlouhodobé závazky (601 114 000 Kč v roce 2022 a 246 009 000 Kč v roce 2023). To plyne též z *rozvahy v plném rozsahu*.
20. Z *výkazu zisku a ztráty* plyne, že za období 2023 byl provozní výsledek hospodaření - 2 861 000 Kč (18 316 000 Kč za předchozí účetní období), finanční výsledek hospodaření 7 504 000 Kč (-20 670 000 Kč za předchozí), výsledek hospodaření před zdaněním 4 643 000 Kč (-2 354 000 Kč za předchozí) a čistý obrat 62 229 000 Kč (187 762 000 Kč za předchozí).
21. Z *přílohy v účetní závěrce* plyne, že žalobkyně měla ke dni 31. 12. 2022 výši vlastního kapitálu -40 493 000 Kč a ke dni 31. 12. 2023 měla výši vlastního kapitálu -34 194 000 Kč. Účetní výsledek hospodaření v roce 2022 byl -2 354 000 Kč a v roce 2023 byl 4 643 000 Kč. Žalobkyně měla v roce 2023 4 zaměstnance a mzdové náklady na ně byly 1 330 000 Kč. Žalobkyně evidovala k 31. 12. 2023 přijaté půjčky ve výši 237 531 000 Kč a poskytnuté půjčky ve výši 103 076 000 Kč. Vlastní nemovitost v hodnotě 13 350 000 Kč.
22. Z *rozhodnutí o povolení posečkáni* (čl. 138) plyne, že žalobkyni bylo v září 2024 povoleno posečkáni s úhradou pokuty, a to rozložením její úhrady do splátek po 500 000 Kč měsíčně.
23. Soud k důkazu pro nadbytečnost neprovedl *přehled úvěrů a projektů* (příloha č. 9 žaloby). Tento důkaz žalobkyně navrhla k prokázání tvrzení o svém očekávaném zisku, průměrném zisku a objemu prostředků u projektů, u nichž nepostupovala v souladu s pokyny klientů. Všechna tato tvrzení vychází z žalobkyniny argumentace, že žalovaná nesprávně vyložila pojem *neoprávněný prospěch* (druhý žalobní bod). Pokud by soud této žalobní argumentaci přitakal, zrušil by napadené rozhodnutí pro nezákonnost a výši žalobkynina zisku by nebylo třeba prokazovat. Stejně tak by ji nebylo třeba prokazovat, pokud se žalobkyně mylí a žalovaná *neoprávněný prospěch* vyložila správně.
24. Z obdobných důvodů soud neprovedl k důkazu jednotlivé *listy projektů*, které nebyly realizovány (příloha č. 11 až 15 žaloby). Žalobkyně navrhla tyto důkazy k prokázání svého tvrzení o plánovaných úrocích u těchto projektů, přičemž toto tvrzení vychází též z druhého žalobního bodu.
25. Soud dále neprovedl k důkazu *účetní závěrku 2022* (příloha č. 16 žaloby) a *tabulku CCL projekty a úvěry* (příloha č. 10 žaloby). *Účetní závěrka* je totiž součástí správního spisu, kterým se důkaz neprovádí (rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

č. 2383/2011 Sb. NSS). *Tabulka* je upravenou verzí tabulky, která se též nachází ve správním spisu. Žalobkyně její provedení navrhla k prokázání tvrzení, že žalovaná vyšla z nesprávného objemu poskytnutých úvěrů (čtvrtý žalobní bod). Údaje rozhodné pro posouzení tohoto tvrzení jsou však dostatečně zřejmé z tabulky založené ve správním spise.

26. Po vrácení věci Nejvyšším správním soudem městský soud opětovně vyzval účastníky řízení ke sdělení, zda souhlasí s rozhodnutím věci bez jednání. Žalovaná s tím souhlasila a žalobkyně s tímto postupem nevyjádřila výslovný nesouhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Důvodem pro nařízení jednání nebylo ani dokazování, neboť veškeré listiny potřebné pro rozhodnutí jsou již obsaženy v soudním a správním spise. Jak soud uvedl výše, k důkazu provedl listiny výše jmenované již při prvním jednání dne 29. 4. 2025. Zároveň soud připomíná, že správním spisem se dokazování neprovádí (rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).

5. Posouzení věci Městským soudem v Praze

27. Městský soud v Praze vázán právním názorem vyjádřeným ve výše uvedeném zrušujícím rozsudku Nejvyššího správního soudu (§ 110 odst. 3 s. ř. s.) přezkoumal znovu žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními orgány obou stupňů z hlediska žalobních námitek uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí (§ 75 s. ř. s.).
28. Žalobu podala včas osoba oprávněná.
29. Žaloba není důvodná.
30. Soud považuje za vhodné nejprve zrekapitulovat některé své závěry z prvního rozsudku, které nebyly přezkoumávány kasačním soudem. Jedná se především o závěry stran nezákonného jednání vytýkaného žalobkyni, horní hranice pro uložení sankce a přihlédnutí k polehčujícím okolnostem. Následně se soud bude zabývat otázkou zákonnosti uložené sankce a návrhem na její moderaci.
31. V první řadě soud konstatuje, že žalobkyně neoprávněně přijímala vklady od veřejnosti bez licence, čímž spáchala přestupek dle § 36c odst. 1 písm. a) zákona o bankách. Tento závěr zůstává i po zásahu kasačního soudu nezměněn.
32. Stejně tak nedoznal změn závěr městského soudu stran správnosti stanovení horní hranice pokuty. Žalovaná správně vyložila pojem *neoprávněný prospěch* a správně určila horní hranici pokuty. Učinila tak s ohledem na závěry rozsudku NSS ze dne 24. 4. 2023, č. j. 7 Afs 230/2022-78, *CEPO Green3*, ve kterém je uvedeno, že za *neoprávněný prospěch* „je nezbytné považovat vše, co by žalobkyně nemohla získat a čím by nemohla disponovat, pokud by postupovala v souladu se zákonem, a to bez ohledu na to, jak a s jakým úspěchem žalobkyně protiprávně získané peněžní prostředky veřejnosti investovala“.
33. Stran přihlédnutí k polehčujícím okolnostem soud již v prvním rozsudku uvedl, že se žalovaná řádně a dostatečně zabývala všemi polehčujícími okolnostmi a vysvětlila, proč k některým nepřihlédla. Soud rovněž poukázal na to, že se dle čl. 70 písm. f) CRD nehodnotí jako polehčující okolnost jakákoliv spolupráce. Je přitom běžné, že se ke standardní spolupráci nepřihlíží jako k polehčující okolnosti.
34. O stěžejní otázce této fáze sporu – zákonnosti uložené sankce – uvažil soud následovně. Při respektování právního názoru NSS (zejména body 29 a 35 zrušujícího rozsudku), jímž je

vázán, dospěl zdejší soud k názoru, že se žalovaná nedopustila pochybení, které by mělo vliv na zákonnost určení výše pokuty.

35. Soud se v nyní projednávané věci zabýval přiměřeností uložené sankce. V této souvislosti soud podotýká, že stanovení výše pokuty je věcí správního uvážení žalované, které podléhá přezkumu ze strany správních soudů pouze v tom směru, zda žalovaný správní orgán uvážení nezneužil či zda je nepřekročil (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 23. 3. 2005, č. j. 6 A 25/2002–42, č. 906/2006 Sb. NSS). Úkolem soudu není nahradit správní orgán v jeho odborné kompetenci ani nahradit správní uvážení uvážením soudním, ale naopak posoudit, zda se správní orgán v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal se zjištěným skutkovým stavem, resp. zda řádně a úplně zjistil skutkový stav řádným procesním postupem, a zda tam, kde se jeho rozhodnutí opíralo o správní uvážení, nedošlo k vybočení z mezí a hledisek stanovených zákonem. Pokud jsou tyto předpoklady splněny, nemůže soud z týchž skutečností vyvozovat jiné nebo přímo opačné závěry. Tento závěr samozřejmě neznamená, že správní orgán rozhoduje v absolutní libovůli. Soudní přezkum správního uvážení je rozsahově omezen, a to v § 78 odst. 1 s. ř. s., který stanoví, že *soud pro nezákonnost zruší napadené rozhodnutí správního orgánu tehdy, zjistí-li, že správní orgán překročil zákonem stanovené meze správního uvážení nebo toto uvážení zneužil*. Soud tedy při přezkoumávání rozhodnutí, jímž byla uložena pokuta za správní delikt, nehodnotí spravedlivost pokuty, nýbrž v souladu s pravidly přezkumu správního uvážení zkoumá toliko, zda byly splněny podmínky pro její uložení, zda správní orgán srozumitelně odůvodnil její výši zvolenou ze zákonného rozmezí a zda celkově dbal mezí správního uvážení stanovených mu zákonem (srov. např. rozsudek NSS ze dne 22. 12. 2005, č. j. 4 As 47/2004–87).
36. Městský soud tedy uznává, že jeho právní názor vyjádřený v prvním rozsudku byl chybný. Nevzal totiž v potaz, že úvahy žalované spočívaly také na jiných údajích než na chybném součtu v *tabulce CCL projekty a úvěry*. Žalovaná v rámci odůvodnění výše uložené pokuty s ohledem na majetkové poměry žalobkyně (a možný likvidační charakter pokuty), vzala v potaz také to, že žalobkyně podniká se ztrátou již delší dobu, přičemž je schopna postupně snižovat ztráty kumulované v předchozích letech. Současně žalovaná uvedla, že samotná uložená pokuta není způsobila přivodit žalobkyni platební neschopnost, a to pro její možné rozložení do splátek a náklady z běžné provozní činnosti. Zde přitom žalovaná vyšla z *výkazu zisku a ztrát za rok 2022*. K možné platební neschopnosti odkázala žalovaná v napadeném rozhodnutí (bod 89) na tvrzení samotné žalobkyně, že uložená pokuta dosahuje 1/2, resp. 1/3 jejích úrokových výnosů za rok 2021 (54 mil. Kč) a 2022 (84 mil. Kč). I to tedy dle žalované nesvědčí o likvidačním charakteru či nepřiměřenosti pokuty.
37. Současně pak není možné odhlédnout od skutečnosti, že pokuta byla uložena při samotné dolní hranici zákonné sazby. Soud podotýká, že NSS ve zrušujícím rozsudku uvedl, že horní hranice byla určena správně jako dvojnásobek neoprávněného prospěchu přestupce [dle § 36c odst. 8 písm. f) zákona o bankách] – v nyní souzené věci tedy cca 3,6 mld. Kč, jelikož žalobkyně shromáždila od svých klientů (veřejnosti) cca 1,8 mld. Kč.
38. Soud považuje za vhodné vyjádřit se rovněž k rozporu mezi údaji, z nichž vyšly správní orgány a skutečností stran objemu poskytnutých úvěrů. Tento rozpor totiž zdejší soud shledal v prvním rozsudku za natolik závažný, že byl s to způsobit nezákonnost uložené sankce. Po vrácení věci NSS zdejší soud dospěl k opačnému závěru, a to z následujících důvodů.

39. V prvé řadě je nutné poukázat na samotnou příčinu pochybení správních orgánů. Stojí za tím totiž z velké části sama žalobkyně, která, ač si byla vědoma nesprávného údaje v prvostupňovém rozhodnutí, neupozornila na rozpor žalovanou. Ta tak vycházela z matoucího podkladu označeného jako „*tabulka CCL projekty a úvěry*“. Pochybení žalované soud nijak nezlehčuje a setrvává na závěru, že je vždy nutné vycházet z co možná nejpresnějších informací o rozhodných skutečnostech. Nicméně je nutno uvést, že ačkoliv není žalobkynino jednání zneužitím práva (jak potvrdil také NSS ve zrušujícím rozsudku), jedná se o jednání nestandardní a určité nepřispělo k řádnému výkonu úkolů svěřených žalované.
40. V souladu s názorem kasačního soudu rovněž soud musí opětovně poukázat na to, že žalovaná nevyšla v rámci posouzení přiměřenosti pokuty jen z onoho chybného údaje (např. bod 28 zrušujícího rozsudku). Žalovaná totiž vyšla i z výše uvedených podkladů a *účetní závěrky za rok 2020*. Úvahy o majetkové situaci žalobkyně tak nebyly dovozeny pouze z chybného údaje o objemu poskytnutých úvěrů a výnosech z úroků. S ohledem na vše výše uvedené dospěl soud k opačnému závěru než v rámci prvního posouzení věci. Pochybení žalované nyní ve shodě se závazným právním názorem NSS neshledává natolik závažným, aby mělo vliv na zákonnost uložené pokuty.
41. Městský soud rovněž konstatuje, že žalovaná při ukládání sankce nevybočila ze smyslu CRD. Ze čl. 65 CRD plyne, že správní sankce musí být *účinné, přiměřené a odrazující*. V případě žalobkyně, tedy subjektu, který přijímal vklady od veřejnosti, aniž by se jednalo o úvěrovou instituci, pak čl. 66 CRD ukládá členským státům, aby zajistily, že sankce pro tyto subjekty budou zahrnovat mj. *v případě právnické osoby správní peněžité sankce ve výši až 10 % celkového ročního čistého obrátu včetně hrubých výnosů tvořených výnosy z úroků a podobnými výnosy, výnosy z akcií, podílů a jiných cenných papírů s proměnlivým nebo pevným výnosem a výnosy z poplatků a provizí podle článku 316 nařízení (EU) č. 575/2013, daného podniku v předchozím hospodářském roce [písm. c)], správní peněžitou sankci ve výši až dvojnásobku výše výhody získané z porušení, lze-li výši této výhody zjistit [písm. e)]*.
42. Článek 70 CRD pak demonstrativně stanovuje skutečnosti, k nimž mají správní orgány při ukládání sankcí přihlížet. Pod písmenem c) je uveden pojem *finanční situace*.
43. Smyslem přihlížení k *finanční situaci* pak je, aby byla pokuta uložena v adekvátní výši a dostála tak svým funkcím, aniž by byla nepřiměřeně vysoká. K *finanční situaci* přitom správní orgány dostatečně přihlédly v rámci individualizace trestu. Žalovaná totiž vzala v potaz mj. úrokové výnosy žalobkyně v letech 2021 a 2022, měsíční náklady spojené s vyplacením úrokového výnosu žalobkyniným klientům, stejně jako ztrátu žalobkyně (která se snižuje). Současně žalovaná přihlédla k údajům o oběžných aktivech žalobkyně i údajům o žalobkyniných pohledávkách z obchodních vztahů.
44. V souladu s názorem vyjádřeným v usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133, č. 2092/2010 Sb. NSS, městský soud dodává, že to byla primárně žalobkyně, koho tížilo důkazní břemeno k prokázání toho, že pokuta by měla vůči ní likvidační dopady s ohledem na její majetkové poměry.
45. Městský soud má za to, že správní orgány nepochybily, jelikož přihlédly k závažnosti a charakteru jednání žalobkyně (mimořádně závažná povaha činu), významu zákonem chráněného zájmu (velmi vysokého), délce páčání protiprávního jednání (616 dnů), polehčujícím okolnostem (první porušení předpisů upravujících podnikání na finančním trhu, žalobkyně doposud nebyla trestána správním orgánem), přitěžujícím okolnostem

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

(dlouhodobý a systémový charakter činnosti), majetkovým poměrům žalobkyně a její finanční situaci. K přesnějšímu vymezení odůvodnění uložené sankce soud odkazuje na s. 14 až 17 prvostupňového rozhodnutí a s. 9 až 26 napadeného rozhodnutí. Zároveň soud opakuje, že sankce byla uložena ve výši pouhých 0,7 % horní hranice sankce dle § 36c odst. 8 písm. f) zákona o bankách. Sankce tak byla uložena téměř na samé dolní hranici.

46. Soud na základě výše uvedeného neshledal důvodnou námitku žalobkyně stran nezákonnosti uložené pokuty a jejího likvidačního charakteru.
47. Nyní je tak na soudu, aby s ohledem na závazný právní názor NSS, posoudil, zda byl žalobkynin návrh na moderaci správního trestu uplatněn včas a řádně. O tomto návrhu soud rozhoduje dle § 78 odst. 2 s. ř. s., podle něhož *rozhoduje-li soud o žalobě proti rozhodnutí, jímž správní orgán uložil trest za správní delikt, může soud, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí podle odstavce 1, ale trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, upustit od něj nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, lze-li takové rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož vyšel správní orgán, a který soud případně vlastním dokazováním v nikoli zásadních směrech doplnil, a navrhl-li takový postup žalobce v žalobě.*
48. Soud považuje za vhodné konstatovat, že návrh na moderaci nebyl uplatněn přímo v žalobě. Tato skutečnost však v nyní souzené věci nebrání tomu, aby se soud návrhem blíže zabýval. Návrh na moderaci totiž vychází z žalobkyniných námitek stran zjevné nepřiměřenosti uložené pokuty (viz rozsudek NSS ze dne 22. 7. 2021, č. j. 1 As 381/2020-43, či ze dne 30. 11. 2005, č. j. 1 As 30/2004-82). Nejedná se proto o opožděný návrh.
49. Soud se dále zabýval otázkou, zda byl návrh uplatněn řádně. Návrh je dle městského soudu řádný, vychází z žalobkyniných žalobních tvrzení o zjevné nepřiměřenosti sankce. Nepřiměřenosti sankce a jejím dopadům na žalobkynino další podnikání je přitom věnována většina žaloby. K prokázání svých tvrzení žalobkyně rovněž doložila listiny, a to při ústním jednání. Soud při ústním jednání také rozhodl o provedení důkazů doloženými podklady. Blíže soud odkazuje na část, kde ústní jednání rekapituluje.
50. Městský soud připouští, že se uložená pokuta může žalobkyni jevit jako částka vysoká, z jejího hlediska nepřiměřená, ale soud má za to, že s ohledem na shora uvedené skutečnosti a na to, že pokuta byla uložena ve výši cca 0,7 % zákonné sazby, i s ohledem na to, že nedošlo k odklonu ze zavedené praxe správního orgánu při ukládání pokut, nelze v této věci dovodit splnění zákonem stanovených podmínek pro moderaci. Jak uvedl NSS v rozsudku ze dne 30. 1. 2014, č. j. 9 As 39/2013-34, ale i v rozsudcích předcházejících, např. v rozsudku ze dne 30. 11. 2012, č. j. 1 As 30/2004-82, představuje tento postup soudu výjimečný institut, neboť ve správním soudnictví je pravidlem kasační přezkum, který nedává správnímu soudu pravomoc k tomu, aby správní rozhodnutí sám měnil. Může jej pouze zrušit či zamítnout nedůvodný návrh, případně vyslovit nicotnost správního rozhodnutí.
51. Užitím moderačního práva soud nahrazuje správní uvážení správního orgánu o výši trestu; takový zásah je však zásahem dovoleným, umožněným soudem ustanovením § 78 odst. 2 s. ř. s. Soud se v takovém případě chová obdobně jako správní orgán a pro případ moderace je nadán vlastním uvážením a může tak výjimečně zasáhnout do výše trestu. Tím, že trest sníží nebo od něj upustí, nezpochybňuje závěr správního orgánu o tom, že žalobkyně porušila zákon a dopustila se správního deliktu, nýbrž vykonává svou zvláštní zákonnou pravomoc, která mu náleží stejně jako pravomoc rušit správní rozhodnutí. Z citovaného ustanovení plyne, že moderace přichází v úvahu pouze tehdy, je-li uložená pokuta zjevně nepřiměřená.

52. Při úvaze o tom, zda v konkrétní případě jde o sankci zjevně nepřiměřenou, je nutno přihlédnout ke všem okolnostem daného případu. Kromě charakteru jednání, za něž je pokuta ukládána, nelze nepřihlédnout i k zákonem stanovené možné maximální výši pokuty, kterou je mj. vyjádřena i závažnost protiprávního jednání. Pokud by k této maximální sazbě nebylo přihlíženo, ztrácela by právní úprava v tomto směru smysl, neboť by nebylo možno zákonem stanovené rozpětí využít z důvodu tvrzených nedostatečných majetkových poměrů. Proto soud při svém rozhodování vzal zákonem stanovenou sazbu v úvahu.
53. Soud pak s přihlédnutím k charakteru protiprávního jednání a majetkovým poměrům žalobkyně dospěl k závěru, že nejde o pokutu *nepřiměřenou*, natož pak o *zjevně nepřiměřenou*, přičemž tvrzení o likvidačním charakteru sankce soud zhodnotil jako lichá. Stran možné nepřiměřenosti pokuty a posouzení takového tvrzení soud odkazuje na pasáže tohoto rozsudku, kde se přiměřeností uložené sankce zabýval.
54. Soud také konstatuje, že sankce nebyla uložena v rozporu se zásadou rovného zacházení a legitimního očekávání. Sankce uložená v nyní souzené věci není oproti sankcím uloženým v dalších obdobných případech zjevně nepřiměřená a neodlišuje se svou citelností natolik, aby soud musel zasáhnout.
55. Městský soud dodává, že nepřistoupil k podání navržených předběžných otázek SDEU. Výklad termínu *neoprávněný prospěch* totiž pokládal za jasný, a navíc zdejší soud není povinen položit předběžnou otázku ve smyslu čl. 267 třetího pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie. Stejně tak považuje městský soud úpravu v CRD za jasnou, a správné použití evropského práva bez jakýchkoliv pochybností za zřejmé (*acte clair*). Nepovažoval proto za nutné ani v tomto případě pokládat předběžnou otázku, jak žalobkyně navrhla, když, jak již připomněl výše, není ani soudem, který by měl povinnost předběžnou otázku položit.
56. Pro úplnost městský soud připomíná, že nemusí reagovat na všechny námitky žalobkyně, pokud proti nim uvede argumentaci, která je sama s to tyto námitky vyvrátit a v jejímž světle námitky neobstojí (rozsudek NSS ze dne 9. 5. 2023, č. j. 3 As 43/2021, body 14 a 15).

6. Závěr a náklady řízení

57. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. výrokem I. zamítl. Zároveň soud neshledal důvod pro uplatnění moderační správního trestu, a proto k ní nepřistoupil. Výrok I. v sobě zahrnuje rovněž rozhodnutí o návrhu na moderační. Z rozsudku NSS ze dne 9. 11. 2023, č. j. 3 As 84/2022-38, totiž plyne, že samostatný výrok o návrhu na moderační uloženého správního trestu není zapotřebí.
58. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci neměla úspěch, a proto jí nenáleží právo na náhradu nákladů řízení. Ve věci měla naopak plný úspěch žalovaná, avšak v řízení jí žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly. Soud proto výrokem II. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. je kasační stížnost nepřipustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

Praha 28. dubna 2026

Mgr. Marek Bedřich, v. r.
předseda senátu